

Надежда Захариева

Думи

От пеперудени крила по-нежни,
по-топли от прегръдката на влюбени,
по-чисти от водата ненапита,
по-меки и от майчина милувка –
такива думи търся и събирам.
Такива думи само са ми нужни.
Че твоята душа, която щедро
търкулваш денем по света огромен,
с добро и със любов да го нахраниш,
при мене се завръща всяка вечер
като кълбо настръхнало, наежено
от хорските злини, тъги и болки.
Душата ти с душата си поемам.
И моята кърви... Но търпеливо
с със нежни, с топли, с чисти, с меки думи
един след друг бодлите ти отбожда.
Че утре заран пак светът ще чака
с любов и със добро да го нахраниш...
А утре вечер... Страшна въртележка!...
Дали ще дойде оня миг, във който
светът ще се насити и за мене
троха добро и обич ще остави?...
Не знам. Но чакам...
Казвам се Надежда.

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8651>]